

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Må jeg sige tak til hr. Bertel Haarder for den saglige måde, hvorpå spørgsmålet er bragt frem. Det er rigtigt, at København venter tilbagemelding om rigshospitalet. Rigshospitalet sorterer under undervisningsministeriet, men det er rigtigt, at indenrigsministeriet har sagt: vi må have det ind i en samlet planlægning, og København må have et behov for at vide, i hvilket omfang landspecialer og andre senge er til rådighed, før man kan gøre sin endelige plan færdig. Det gælder f. eks. også ortopedisk hospital. Det gælder Skt. Josephs hospital, som er et privat hospital. Herom kommer jeg med et svar i næste omgang. Jeg håber, hr. Bertel Haarder vil være tilfreds med, at jeg lige kommer ind på det i næste svar.

Må jeg dernæst sige til hr. Bertel Haarder, at jeg er enig, hvis hr. Bertel Haarder mener, at min konklusion er den, at vi ikke skal ekspandere i den forstand, at der skal være flere sygehussenge. Min opfattelse er den, at for hver ny seng, der oprettes, skal en gammel seng nedlægges. Der er altså ikke tale om ekspansion, men simpelt hen om status quo.

Med hensyn til Frederiksberg tror jeg nok, hr. Bertel Haarder, hvis han stod i mit sted, ville sige, at det ville være lidt uhøfligt over for Frederiksberg at sige på forhånd, hvad en sag eventuelt vil ende med, men med de bemærkninger, jeg har gjort foran dette, tror jeg nok, hr. Bertel Haarder forstår, hvad min indstilling er.

Endelig: Skt. Josephs hospital vender vi tilbage til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Junior* (FP) til indenrigsministeren:

„Har ministeren i sinde at gøre Københavns kommune opmærksom på det efter manges opfattelse tåbelige i at lade det vel-drevne Skt. Josephs hospital blive nedlagt?“ (Spm. nr. 94).

Skriftlig begrundelse.

Jeg er sikker på, at ministeren har fulgt debatten vedrørende planerne for de københavnske hospitaler samt de udtalelser, der

er faldet bl. a. på det på Københavns rådhus afholdte møde.

Jørgen Junior (FP):

Ja, nu fik vi jo en bunke smukke ord og en bunke om dispositionsplaner og tanker og én seng skal udskiftes med en anden seng. Vi fik også at vide, at de store, nye sygehuse, de ligger der jo, og så må de jo også bruges. Derfor skal jeg ikke bruge nogen lang indledning nu på at høre ministerens svar om det konkrete spørgsmål vedrørende Skt. Josephs hospital, men jeg kan ikke dy mig for at sige, at det virker jo fuldstændig, som om beslutningen om, at Skt. Josephs hospital skal nedlægges, udelukkende er begrundet af, at man har lavet et meget stort og et meget fint og et meget dyrt hospital i Hvidovre. Men jeg hører med interesse ministerens foreløbige svar.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

For at gøre en ting klar vil jeg sige til hr. Jørgen Junior, at Skt. Josephs hospital og dets skæbne er ikke bare et problem i forbindelse med Hvidovre. Det være sagt, for at man ikke skal forvride kendsgerningerne.

I anledning af spørgsmålet, som hr. Jørgen Junior stiller, vil jeg gerne sige, at Skt. Josephs hospital har 320 senge, som hr. Jørgen Junior sikkert ved. Sengetallet er nogenlunde ligeligt fordelt mellem en kirurgisk afdeling og en medicinsk afdeling og en fødeafdeling. Hospitalet er privat og kan i og for sig bare nedlægges, uden at Københavns kommune i den forstand kunne blande sig særlig meget i det. Det benyttes næsten udelukkende af Københavns kommune, men der foreligger ingen formel overenskomst, idet kommunen blot betaler den gennemsnitlige sygedagsudgift.

Københavns magistrat har oplyst, at Sankt Joseph Søstrenes Ordenssamfund, der ejer hospitalet, gennem længere tid har regnet med en gradvis afvikling af sygehusfunktionen, idet det er vanskeligt at skaffe det nødvendige antal søstre til at drive hospitalet; og da Københavns kommune som følge af en stærk forskydning mod de ældre aldersgrupper har et mindre behov for akutte hospitalspladser, og da man desuden er i færd med at ibrugtage hospitalet i Hvidovre, ønsker magistraten koncentreret den